

ת"פ 57917/07/17 - מדינת ישראל נגד מ' פ

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 57917-07-17 מדינת ישראל נ' פ(עציר)

בפני	כבוד השופט עמית פרייז
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י תביעות נתניה
	נגד
	מ' פ (עציר) ע"י עו"ד דרור שלום
המאשימה	
הנאשם	

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של אימים (שתי עבירות), הסגת גבול תוך נשיאת נשק, החזקת סכין, ופגיעה כשעברין מזוין, וזאת בגין שני אירועים כפי שיפורטו להלן.

האירוע הראשון, פחות בחומרתו באופן ניכר מהאירוע השני, אך מנבא אותו במידה רבה, אירע באמצע חודש יולי 17'. הנאשם פנה לג' ק (להלן- ג'), שהיתה בת זוגו לשעבר ואם ילדו, ואמר לה שתחזור אליו כי אין לה עוד הרבה זמן לחיות עם בן זוגה באותה עת, מ' א (להלן- מ').

לאחר כשבוע אירע האירוע השני. כאמור, זהו האירוע החמור יותר, ובאופן ניכר.

תחילת הדברים בכך שהנאשם הגיע לבניין בה התגוררה ג' עם הוריה וילדיה. הוא פגש את ג' מחוץ לבניין, ונטל ממנה את הטלפון הנייד שלה. הוא עלה לעבר דירתה של ג', ובסמוך לדירה פגש במ' שיצא מהדירה. הנאשם קרא לעבר מ' "אני יהרוג אותך", תוך שהחזיק בידו הימנית סכין שלהבה באורך עשרה סנטימטרים, חדה בקצה, ומשוננת בחלקה אמצעי, ובנוסף החזיק בידו השמאלית אקדח אוויר מונע במיכל גז וטעון במחסנית עם כדוריות בקליבר 4.5 מ"מ.

מ' ניסה להימלט לדירה, אך הנאשם רדף אחריו, דקר אותו באמצעות הסכין בצווארו, והכה אותו מספר פעמים באמצעות ידיו. מ' ניסה לחמוק מהנאשם ולמנוע ממנו להיכנס לדירה, אך כשל בכך, והנאשם ירה בו פעמיים בראשו, באמצעות אותו אקדח. מיד לאחר מכן הנאשם דקר את מ' בראשו באמצעות הסכין, ואף ירה לעברו מספר פעמים ממרחק של כמטר עד שניים, כאשר למרות ניסיונות ההתחמקות של מ', שני כדורים פגעו בפלג גופו העליון.

בשלב זה הגיע למקום אביה של ג', ובצוותא עם מ' הצליח להוציא את האקדח מידי של הנאשם, בהסכמת הנאשם.

אולם, הנאשם חנק את מ' באמצעות ידו, והיכה בראשו באמצעות הקת של הסכין. בשלב מסוים אביה של ג' הצליח להפריד את הנאשם ממ'. אז נמלט מ' לעבר המקלחת כשהוא שותת דם מראשו, צווארו, וחזהו. בשלב זה הנאשם הזמין למקום נידת משטרה והמתין להגעתה.

בדקות שלאחר מכן הנאשם יצר קשר מספר פעמים עם ג', בהודעות ואף בשיחה קצרה, בהן דובר על ניקיון המקום, תוך שהוא שולח לה תיעוד של המקום מגואל בדמו של מ'. לבסוף הנאשם אמר לג' להזמין אמבולנס.

בהמשך מ' פונה באמבולנס לבית החולים, שם התברר כי נפגע בראשו, בצווארו ובחזהו פצעי ירי ודקירות קטנים. כן בבדיקת CT מוח התגלו כדוריות אקדח מתחת לעור, בעיקר באזורי עפעף ולסת. מ' טופל בתפירה, סגירה באמצעות סיכות, וחבישה, ושוחרר לביתו לאחר שסירב להישאר להמשך בירור, טיפול, והשגחה.

לאור הקשר הברור בין שני האירועים דומה כי אין חולק שיש מקום לקבוע להם מתחם ענישה אחד.

בקביעת מתחם זה יש לתת את הדעת תחילה על הרקע למעשיו של הנאשם. המדובר בקנאתו לזוגיות החדשה של ג', לצד רצונו שתחזור אליו. במצב זה, הנאשם ממוקד במידה רבה במ', הנתפס מן הסתם כגורם שלילי בעיניו, כמקבע את פרידתה של ג' ממנו. הדברים באו להמחשה ברורה יותר בתחילת האירוע השני, עת הנאשם הבהיר במלל מפורש כי הוא מעוניין להרוג את מ', מיד לאחר שראה אותו.

דבריו של הנאשם לא היו בבחינת משאלת לב בלבד אותה הביע, אלה הומחשו בכלי המשחית שהחזיק בידיו. ברור כי הנאשם לא נתקל במקרה בסכין ובאקדח בקרבת הדירה, אלא הגיע לשם מלכתחילה לאחר שהכין עצמו וטרח להצטייד בהם. את רצונו במותו של מ' הביע באופן סימולטני להחזקתו בכלי משחית אלה. לאחר הצהרת כוונות זו מיד החל לעשות בהם שימוש, שעל מאפייניו אעמוד להלן.

תחילה ייאמר לעניין זה כי אמנם הצדדים הסכימו כי אותו אקדח אינו נחשב לכלי נשק חם, אלא קר. אולם, גם כלי נשק קר, היורה כדוריות בקוטר כחצי ס"מ הנורות באמצעות מיכל גז, הינו כלי שמסוגל להביא לפגיעות חודרות, על כל הסיכון הנובע מכך. קל וחומר סכין, שבמקרה זה אורך הלהב שלה, הקצה שלה המחודד, והשינון של חלקה האמצעי, מלמדים על הפוטנציאל החודרני המשמעותי שלה.

עוד ייאמר כי הנאשם עשה שימוש באמצעות כלים מסוכנים אלה כלפי מ' מספר פעמים. לא דובר ברצף אחד של פגיעות ללא קיטוע, חמור לכשעצמו. אלא, שדובר במספר רצפים, אשר בינם לבין עצמם אירעו הפסקות עקב ניסיונות מ', ובהמשך אביה של ג', לקטוע את מעשיו האלימים של הנאשם. אך הנאשם דבק במטרתו הנלווה, ופעם אחר פעם חידש את המגע עם מ', תוך שמשלב אף פגיעות בו באמצעות קת הסכין, וכן באלימות באמצעות ידיו בלבד, לרבות חניקה.

הנאשם השתמש באותם אמצעי משחית, תוך שהוא מכוון פגיעותיו לאזורים רגישים בגופו של מ' - ראש, צוואר, ופלג גוף עליון. גם לפחות חלק מהאלימות שהפנה כלפי מ' באמצעות ידיו כוונה לעבר אזורים רגישים אלה.

הירי של הנאשם במ' בוצע מטווח קרוב ביותר, כמעט אפסי. יש בכך בכדי להגביר את הסיכון מאותו ירי, ולאזן במידה רבה את העובדה שבשל מנגנון פעולתו, ירי זה לא נחשב ירי מנשק חם. זאת הן בהגברה משמעותית של ההסתברות שהירי יניב פגיעת כדור, שלא לומר כדורים, בגוף של הקורבן, והן בהיבט של הנזק שעלול להיגרם לקורבן כתוצאה מפגיעת כדור או כדורים באופן זה. בכך, ירי זה מתקרב בחומרתו לירי מנשק חם.

ההסתברות לאותה פגיעה באמצעות הכדורים התממשה, באופן שמספר כדורים פגעו במ' וגרמו לו לפצעים. זאת בנוסף לפצעים שנגרמו כתוצאה מהמגע עם הסכין, בהיותו של זה מגע ישיר. לא זו אף זו, במקרה של הירי, חלק מהכדורים חדרו את הראש, ונתגלו מתחת לעור הראש בבדיקת CT.

בד בבד, בסופו של דבר, דובר בפצעים לא גדולים, והעיקר, לא עמוקים. הדבר מתבטא בראש ובראשונה בכך שאין כל ציון בכתב האישום של עומק הפצעים. בנוסף, ציון החדירה התת עורית של חלק מהכדורים, דווקא משום היותה בראש, מלמד על כך שלא היתה חדירה לגולגולת או לרקמה של אבר בראש, כעין למשל. בנוסף יש לזכור שמ' נזקק רק לטיפול ראשוני בבית החולים, ולא לאשפוז. אמנם הדבר היה פרי בחירתו, אך סביר להניח שזו התקבלה על ידו וכובדה על ידי רופאיו ומקורביו נוכח העובדה שלא נשקף לו סיכון של ממש מחוץ לבית החולים. יתר על כן, אילו מצבו היה מתדרדר בהמשך, היה שב לטיפול רפואי כזה או אחר, אך לא הוזכר שכך היה.

כל זאת הינו בבחינת נזק גופני. דומה כי אין צורך להכביר מילים על הנזק הנפשי שנגרם למ'. הדברים אמורים תחילה במהלך האירוע, עת מן הסתם חש אימה רבה, ובוודאי חש מהגרוע מכל. בנוסף, אירוע כה קשה וטראומתי מן הסתם הותיר בו אף צלקות בנפשו לטווח ארוך.

עוד ייאמר כי על אף נחישותו לפגוע במ', והכל על רקע קנאתו והבעת רצונו להרגו בתחילת האירוע השני, בסופו של דבר הנאשם אפשר את הוצאת האקדח מידו, אם כי רק לאחר שלמ' חבר אביה של ג'. בנוסף, מאותה עת אמנם המשיך לפגוע במ', אך לא באמצעות חלקה החד של הסכין, אם כי לרבות חניקה בידו. בנוסף, לאחר שהאב הפריד ביניהם ומ' נמלט, הנאשם לא דלק אחריו, ובכך סיים את האלימות. יתר על כן, לאחר מכן הוא אף הזעיק משטרה והמתין להגעתה, ובהמשך אף הזעיק באמצעות ג' אמבולנס. אמנם תוך כדי כך הראה לה תיעוד של הזירה, אך לאור התנהלותו בשלב זה, ייתכן שהדבר לא נבע מרצון להטיל עליה אימה, אלא דווקא להביא לכך שתזעיק את האמבולנס, ובמידה מסויימת אף שתפעל לניקוי המקום, שיש לזכור שהינו דירתה.

התמונה העולה הינה שהנאשם מיתן בהדרגה את מעשיו הרעים עד הימנעות מהמשכם וחידושם, לאחר שאביה של ג' התערב בנעשה, ולבסוף אף פעל שמ' יקבל טיפול רפואי דחוף, ולמעשה אף פעל להסגיר עצמו למשטרה. בד בבד לא ניתן לדעת מה היה קורה אילו לא היה מגיע למקום אביה של ג', והתנהלותו של הנאשם כלפי מ' כל עוד היו לבדם מקימה בסיס לחשש שמא היה ממשיך להפליא בו מעשי אלימות, ומחמיר את מצבו.

יחד עם זאת, נסיבות לקולא אלה בהתנהלות הנאשם, כמו גם העדר נזק איכותי (להבדיל מכמותי) ממעשיו, לא יקבלו משקל של ממש בגזירת עונשו של הנאשם. שכן, סביר מאד להניח שכלל נקודות זכות אלה כבר הובאו בחשבון על ידי גורמי התביעה בעיצוב כתב האישום, כך שלנאשם לא יוחסו עבירות חמורות יותר מהעבירה העיקרית של פציעה כשהעבריין מזוין, ושהינן שבסמכות בית משפט מחוזי, למשל ניסיון לרצח או לפחות גרימת חבלה חמורה כשהעבריין מזוין.

היבטי החומרה שצוינו במעשיו של הנאשם וברקע להם, הרחב והמידי, מלמדים על כך שבפנינו נסיבות קשות יחסית של העבירה העיקרית שיוחסה לו, שבל נשכח שלבדה מאפשרת עד שש שנות מאסר; וכאמור, זוהי העבירה העיקרית, כאשר לצידה עבירות נוספות, לרבות עבירת איומים קשים באירוע מוקדם יותר, שניבאו במידה רבה את האירוע העיקרי.

בשים לב לכך יש להידרש לפסיקה שהובאה על ידי הצדדים, בחלקה אשר מתייחס לפסקי דין של בית המשפט העליון והמחוזיים, שכוחם מחייב ומנחה בהתאמה. מטבע הדברים קשה למצוא אירוע במידת דמיון רבה לענייננו, כאשר לאור ההיבטים השונים של האירועים שבפסיקה, לא ניתן ללמוד ממקרה שהינו חמור או קל יותר בהיבט אחד או שניים, על כך שבמכלול ההיבטים הינו חמור יותר או קל יותר לפי העניין. בסופו של דבר ההשוואה הינה של מכלול ההיבטים בין כל מקרה ומקרה, והאבחונים הינם בהתאם לכך.

על רקע כל האמור סבורני כי יש מקום לקביעת מתחם של מאסר בפועל שבין שלוש לחמש שנות מאסר. לצד זאת, מאסר מותנה משמעותי, ואפשרות לשלב רכיבים כספיים. מודע אני לכך שמדובר במתחם מעט גבוה מזה שעליו הצביעה התובעת בטיעוניה, אך יש לזכור כי הגבלת שיקול דעת בית המשפט בטיעוני התביעה הינו באמצעות עתירתה העונשית הסופית, ולא בדרך ההנמקה של עתירה זו.

בתוך המתחם יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו, המהווה נטילת אחריות, חיסכון בזמן בית המשפט, וזו אף חסכה ממ' את הצורך לשחזר את האירוע בעדות מפורטת, באופן שתביא לכך שיחווה אותו במידה רבה מחדש.

עוד יש לזקוף לזכות הנאשם את עברו הנקי.

לצד זאת, בתסקיר שירות המבחן קיימת הערכה בדבר סיכון ברמה בינונית לכך שהנאשם יהיה מעורב במעשי אלימות בדרגת חומרה בינונית. זאת על רקע העובדה שהנאשם משליך חלק מהאחריות לאירוע על מ', לא שולל אלימות כפתרון אפשרי במצבים מסוימים, שולל השתלבות בטיפול, ואף לא משלים עם פרידתו מג' ורצונה שלא לחזור לקשר עימו.

על רקע הנמקתה המשולבת לעיל, הערכת סיכון זו הינה סבירה, ואף ניתן להעריך הסיכון באופן מחמיר יותר, ולו ביחס למעורבים באירוע. כידוע, בתורת הבניית הענישה שיקול הסיכון מאפשר אף סטיה לחומרא מהרף העליון של המתחם, ועל כן ברור כי כשיקול בתוך המתחם משקלו משמעותי.

הסנגור הצביע על נסיבות אישיות מסוימות של הנאשם, הן מבחינת נסיבות לא קלות בקורות חייו, והן בהיבטים חיוביים של התנהלותו מאז האירוע. בד בבד, לאור העבירה העיקרית על נסיבותיה החמורות, סבורני כי המשקל שיש לתת לכך בקביעת העונש הינו נמוך למדי.

בשקלול כל האמור, הרי שעל פניו היה מקום לגזור את עונשו של הנאשם באמצע מתחם המאסר בפועל שנקבע. נוכח זאת, עתירתה של התביעה למאסר בפועל של 39 חודשים הינה מתונה למדי. בשים לב לכלל שבית משפט לא יחמיר בעונשו של הנאשם מעבר לעתירת התביעה, אסתפק בכך, ולא אגזור את עונשו באמצע המתחם שקבעתי או קרוב לכך.

כאמור יש מקום להטיל על הנאשם מאסר מותנה משמעותי. זאת יעשה תוך הבחנה בין סוגי עבירות רלבנטיות לאירוע.

באשר לרכיבים הכספיים, אכן יש לכך הצדקה במקרה זה, אך די לעניין זה להסתפק בפיצוי. בסופו של דבר על הנאשם מוטל מאסר בפועל לא קצר, וכאשר לא מדובר בעבירות שקיים בהן שיקול כלכלי, די במאסר בפועל להוות רכיב ענישה מוחשי, כך שאין צורך בקנס. הפיצויים כמובן נדרשים נוכח הנזק שגרם הנאשם למ', הן גופנית והן נפשית, ככל ובמידה שניתן להעריכו באומדן גס על פי כתב האישום.

סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים-

א. מאסר בפועל של 39 חודשים, החל מיום מעצרו 18/7/17 (כעולה מתיק מ"י 42146-07-17).

ב. מאסר על תנאי של 15 חודשים למשך 3 שנים מיום שימוע גזר הדין, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי של 9 חודשים למשך 3 שנים מיום שימוע גזר הדין, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של החזקת סכין או עבירה של הסגת גבול תוך כדי נשיאת נשק.

ד. פיצויים למ' א בסך של 10,000 ₪, וזאת ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר התשלום הראשון יהיה עד 15/7/18 והיתרה עד ל-15 לכל חודש עוקב. לא ישלום תשלום במועדו תעמוד היתרה לפירעון מיידי. התשלומים יבוצעו לקופת בית המשפט, כאשר המזכירות תעבירם למ' באמצעות טופס עם פרטיו שתעביר התביעה למזכירות תוך שבוע משימוע גזר הדין.

ניתן צו להשמדת המוצגים- סכין ואקדח אוויר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוי בלוד תוך 45 ימים מעת שימוע גזר הדין.

ניתן בלשכה. שימוע יתבצע במועד שתואם מראש.

ניתן היום, 15/05/2018